

พินาศเหมือนกัน!

ลูกา 13.1-5

“ปีลาตเอาเลือดของคนกาสิลีเข้าไปผสมกับเครื่องบูชาของเขา”

“โห.. น่ากลัวจัง”

พวกเขาคิดว่า คนที่ถูกปีลาตสังหารเอาเลือดไปสังเวยเป็นคนชั่วร้าย แต่..พระเยซูตรัสว่า

“เพราะพวกเขาเจออันตรายแบบนั้น เจ้าก็เลยคิดว่า เขาเป็นคนบาปมากกว่าคนอื่นอย่างนั้นหรือ? เจ้ารู้ไหม หากเจ้าไม่กลับใจใหม่เจ้าก็ต้องพินาศ”

“ครั้งที่หอเมืองซีโลอัมพังลงมา แล้วทับคนตาย 18 คนนั้นก็เช่นกัน เจ้าก็ไปคิดว่าพวกเขาบาปกว่าคนในกรุงเยรูซาเล็มใช่ไหม? ไม่ใช่เนะ ขอให้รู้ไว้เลยว่า หากเจ้าทั้งหลายไม่กลับใจใหม่ เจ้าก็ต้องพินาศเหมือนกัน”

มะเดื่อที่ไร้ผล

ลูกา 13:6-9

แล้วพระเยซูก็ทรงเล่าให้คนที่อยู่รอบ ๆ ข้างพระองค์
“ชายคนหนึ่งมีต้นมะเดื่อที่ปลูกไว้ในสวนของเขา
เขาก็ตั้งใจมาเก็บผลของมัน แต่เมื่อมาถึงต้น เขาก็ไม่เห็นผล
มะเดื่อสักผล”

แน่นอน เขาผิดหวัง... เขาก็กล่าวกับคนสวนว่า

“ดูซิ สามปีแล้วที่เรามาและไม่เคยเห็นผลจากต้นมะเดื่อต้นนี้เลย
ตัดมันทิ้งซะ มาทำให้ดินเสียธาตุอาหารไปทำไม?”

แต่คนสวนอ้อนวอนว่า

“นายขอรับ ขอให้เราปลูกมันไว้อีกสักปีนะขอรับ

กระผมพรานดิน ใส่ปุ๋ยบำรุงมัน

หากปีหน้ามันออกผลก็ดีไป

แต่หากไม่.. ท่านก็ตัดมันทิ้งนะขอรับ”

ความสุขของหญิงหลังค่อม

ลูกา 13:10-13

วันสะบาโต คือวันที่ชาวยิวจะไปรวมกันที่ธรรมศาลา
ถือเป็นวันบริสุทธิที่พวกเขาจะมาฟังพระคำของพระเจ้า
วันนั้น พระเยซูทรงอยู่ในธรรมศาลา พร้อมกับประชาชน สาก
และเหล่าธรรมอาจารย์พร้อม
มีหญิงคนหนึ่งถูกผีเข้าทำให้เธอไม่สามารถยืดตัวตรงได้
ไปไหนมาไหน ทำอะไรก็หลังโค้งงออยู่อย่างนั้น
กลายเป็นคนหลังค่อมอย่างรุนแรง เธอเป็นอย่างนั้นมา 18 ปีแล้ว
โอ... 18 ปีกับการต้องมีหลังค่อม มันทรมาณจริง ๆ
เพื่อน ๆ ลองเดินหลังค่อมสักชั่วโมงก็รู้อ่า มันทรมาณอย่างไร
เมื่อพระเยซูทรงเห็นเธอ ก็ทรงเรียกเธอมาใกล้ๆ ตรัสว่า
“หญิงเอ๋ย .. เจ้าเป็นอิสระจากความพิการของเจ้าแล้วนะ”
และพระองค์ทรงวางมือบนตัวเธอ
ในทันใดนั้นเอง หลังของเธอก็ยืดได้ เธอดีใจมาก
และกล่าวคำสรรเสริญพระเจ้าด้วยใบหน้าเบิกบาน....

ความโกรธของฟาริสี

ลูกา 13:14-17

แต่เหล่าผู้นำในธรรมศาลา โกรธมาก

เพราะพระเยซูทรงรักษาคนให้หายป่วยในวันสะบาโต

ซึ่งเขาถือเป็นวันบริสุทธิ์สุดยอด ต้องไม่ทำงาน

พวกเขาพูดกับประชาชนในธรรมศาลาว่า

“นี่นะ... มีหกวันที่ทำงานได้ ก็มาวันอื่น ๆ แล้วก็หายโรคกันซิ
ไม่ใช่ต้องมาทำในวันสะบาโต”

เมื่อได้ยินเช่นนั้น พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า

“เจ้าคนหน้าซื่อใจคด! เจ้าแต่ละคนไม่ได้ปล่อยให้ฝูงลาออกไป
กินน้ำในวันสะบาโตหรือ? ไม่สมควรที่หญิงคนนี้ซึ่งเป็นลูก
สาวอับราฮัมถูกขาทานผูกมัดเอาไว้ตั้ง 18 ปีแล้วจะหายเป็นอิสระ
ในวันสะบาโต?”

ขณะที่พระองค์กล่าวคำเหล่านี้

เหล่าศัตรูของพระองค์จึงต้องเสียหน้า อับอายไปตาม ๆ กัน

คนทั้งหลายก็ชื่นใจกับความดีล้ำเลิศที่พระเยซูทรงกระทำ

แผ่นดินของพระเจ้า = เมล็ดพืช

ลูกา 13:19

เมล็ดพืช?

ทำไมพระเยซูทรงเปรียบแผ่นดินของพระเจ้าว่าเป็นเมล็ดพืช?

และที่พระเยซูหมายความว่าก็เป็นเมล็ดมีสตาร์ตเสียด้วย
เป็นเมล็ดที่เล็กมาก ๆ ...

แผ่นดินของพระเจ้า คือการปกครองของพระเจ้าในชีวิตเรา
เราให้พระเจ้าเป็นกษัตริย์เหนือชีวิต เหนือหัวของเรา
แต่ทำไมมันเล็กมากขนาดนั้น.....???

พระเยซูทรงอธิบายว่า

มันเป็นเมล็ดที่คนหนึ่งเอาไปปลูกไว้ในสวนของตัวเอง

ต่อมา มันก็งอกขึ้นกลายเป็นต้นสูง

นกก็มาทำรัง อาศัยอยู่ในกิ่งก้านของมันได้

เพื่อน ๆ เห็นอะไรไหม ?

เวลาเราแสวงหาพระเจ้าก่อน ยอมให้พระองค์ครองใจเราก่อน
ชีวิตของเราจะเติบโต เบิกบาน เป็นที่พึ่งพาของคนอื่นได้ด้วย
เง่ จริง ๆ

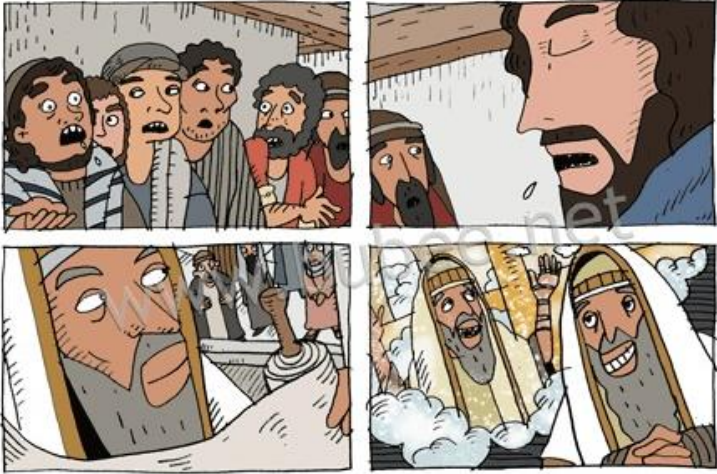
แผ่นดินของพระเจ้า=เชื่อขนมปัง

ลูกา 13:20-21

พระองค์ก็ทรงเอ๋ยขึ้นมาอีกว่า
เราจะเปรียบเทียบแผ่นดินของพระเจ้ากับสิ่งใด?
แล้วพระองค์ก็ทรงตอบเองว่า...
ก็เปรียบเหมือนเชื้อ..ซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอาไปผสมลงในแป้งสามถึง
จนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด
นี่ไง...ไม่ว่าแผ่นดินของพระเจ้า คนของพระเจ้าไปที่ใด
ก็มีพลังที่มองไม่เห็น แอบซ่อนอยู่ ทำให้เกิดการเติบโต..ใหญ่
ขึ้น เพิ่มพูนขึ้น
แผ่นดินของพระเจ้าจะถูกผ่านเข้าไปในมนุษยชาติ....
ต้องการพลังของพระเจ้าในชีวิตของผู้ที่เชื่อในพระองค์

ประตูแคบ..เข้ายาก

ลูกา 13:22-25

พระเยซูทรงอยู่ระหว่างการเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็มแต่ระหว่างทางนั้น พระองค์ก็ทรงแวะตามหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อประกาศแผ่นดินของพระเจ้าและเกิดมีคนหนึ่งทูลถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า คนที่รอดพ้นบาปนั้น มีจำนวนไม่มากใช่ไหมหรือ?”

พระองค์ไม่ทรงตอบเขาตรง ๆ แต่ทรงกล่าวว่า

“พวกเจ้าจงพยายามเข้าไปทางประตูแคบ

เราขอบอกเลยว่า คนเป็นอันมากพยายามเข้าประตูนั้น แต่พวกเขา ก็เข้าไปไม่ได้

เมื่อถึงเวลาเจ้าของบ้านเปิดประตู คนที่อยู่ข้างนอกก็เคาะ

“ท่านขอรับ โปรดเปิดประตูให้เราด้วย”

แต่เจ้าของบ้านกลับตอบว่า

“เราไม่รู้จักเจ้า เจ้ามาจากไหน....”

“เราไม่รู้จักว่าเจ้ามาจากไหน

เจ้าคนทำชั่ว จงไปให้พ้นหน้าเรา!”

คนต้นกลับอยู่ห่างแถว

ลูกา 13:26-30

พวกเจ้าจะพูดว่า “โอ... พวกเราเคยกินดื่มกับท่าน ท่านเองได้สั่งสอนตามถนนบ้านพวกเรา”

แต่เจ้าของตอบว่า “เราไม่รู้จักว่าเจ้ามาจากไหน เจ้าคนทำชั่วจงไปให้พ้นหน้าเรา!”

เจ้าจะเห็นท่านอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และผู้กล่าวคำของพระเจ้าในสถานที่นั้น

แต่ตัวเองกลับถูกไล่ออกไป

ไปในที่ ๆ มีการร้องไห้ การขบเขี้ยวเคี้ยวฟันเต็มไปหมด และเจ้าจะเห็นคนทั่วโลกจากทุกทิศมาร่วมรับประทานอาหารในแผ่นดินของพระเจ้า

ดูเถอะ คนสุดท้ายกลายเป็นคนต้น และคนต้นกลายเป็นคนสุดท้าย....

เพื่อน ๆ ครับ คนยิว ไม่ยอมรับพระเยซู อยากไปสวรรค์ด้วยตัวเอง

ในที่สุดกลับกลายเป็นคนต่างชาติที่เชื่อในพระเยซูได้เข้าไปอยู่กับพระองค์เยอะแยะไปหมด

ไม่หนีหรอก!

ลูกา 13:31-33

ในช่วงเวลานั้น มีฟาริสีบางคนได้เข้ามาพบพระเยซู
“ท่านไม่ควรจะอยู่ที่นี้ ขอให้ไปจากเยรูซาเล็มเถิด
ไปเสียที่อื่น ท่านรู้ไหมว่า เฮอร์โด้ต้องการสังหารท่าน”
แต่...พระเยซูไม่ได้ทรงกังวลกับคำของพวกเขา
พระองค์ตรัสตอบเขาว่า
“จงกลับไปบอกเจ้าสุนัขจึงจอกตัวนั้นว่า
เราจะส่งให้ผีออกจากคนที่มันสิงอยู่
เรารักษาคนให้หายป่วยในวันนี้และพรุ่งนี้
และวันที่สาม เราจะสำเร็จตามเป้าหมายของเรา
ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร เราก็จะทำตามที่เราตั้งใจไว้
วันนี้ พรุ่งนี้ หรือจะเป็นวันต่อไป
ขอให้รู้ไว้ว่า ผู้กล่าวคำของพระเจ้าจะไม่ถูกสังหารนอกนคร
เยรูซาเล็ม!
พระเยซูไม่ยอมหนีไปไหน !

เจ้าไม่ยอมเลยนะ...

ลูกา 13:34-35

พระเยซูได้ตรัสต่อไปว่า

โอ... เยรูซาเล็ม เจ้าได้ฆ่าบรรดาผู้กล่าวคำของพระเจ้า

และเจ้ายังได้เอาหินขว้างผู้รับใช้ของพระเจ้าจนตาย

เราใคร่จะรวบรวมลูกของเจ้าไว้

เหมือนแม่ไก่ที่กกลูกอยู่ในใต้ปีก

แต่เจ้าไม่ยอมเลย....

ดูเถิด พระวิหารที่เจ้านมัสการพระเจ้าจะถูกทอดทิ้ง ร้างเปล่า

เราขอบอกเจ้าว่า

เจ้าจะไม่เห็นเราอีก จนกว่าเจ้าจะกล่าวออกมาจากปากว่า

“ขอถวายพระพรแต่ท่านผู้มาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

นี่แหละ คนยิวในสมัยก่อนที่ได้พบพระเยซู

หลายคนพบแล้ว ก็รักพระองค์เลย พวกเขาติดตามพระองค์ไม่

ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

แต่มีอีกพวกที่ดิ่งดัน ไม่ยอมต่อพระองค์

แม้กระทั่งทุกวันนี้ ก็ยังเป็นอย่างนั้นในอิสราเอล!